

altsaa Intet til Hinder for, at man kan faae Raadmænd, som have Sæde og Stemme i Byraadet, nemlig naar de iforveien ere Medlemmer af Byraadet. Spørgsmaalet reducerer sig altsaa til: Er det rigtigt at gaae det Skridt videre, at give Byraadet Ret til at vælge Mænd udenfor Raadet til Raadmænd med den Virkning, at de, naar de blive valgte til Raadmænd, da tillige skulle gaae over til at være middelbart valgte Medlemmer af Byraadet, med samme Sæde og Stemme der som de umiddelbart valgte Medlemmer. Derom sagde den ærede Minister, at man meget vel maatte kunne overlade til Byraadets egen Beslutning at vælge saadanne middelbart valgte Medlemmer, derved kunde man ingen Betænkelighed have, og han henviste til Forsvar for denne sin Anskuelse til Kjøbenhavns Exempel. For det Første vil jeg nu bemærke, at Kjøbenhavns Exempel vanskelig kan paaberaabes ved denne Leilighed, da det dog maa erkjendes, at, om vi ogsaa tage de allerførste af vore Kjøbstadcommuner, saa bliver der dog en overordentlig stor Forskjel imellem dem paa den ene Side og Kjøbenhavns Commune paa den anden Side. Dernæst kan man sige, at der jo i alt Fald har været deelte Meninger, om Ordningen af Styrelsen af de communale Forhold i Kjøbenhavn, netop hvad dette Punkt angaaer, just er den allerheldigste. Men for at forlade denne Henvisning til Kjøbenhavns Commune, saa vil jeg atter sige, at vi paa ingen Maade have kunnet overbevise os om, at det skulde være rigtigt, eller endog kun forsvareligt, at overlade til Byraadet, det vil sige til de af deres Medborgere valgte Borgerrepræsentanter, at afgjøre det Spørgsmaal, om Byraadets hele Charakter, dets Sammensætning, Antallet af dets Medlemmer, væsentlig skal forandres eller ikke. Dette kan og bør efter min Formening ikke overlades til de valgte Borgerrepræsentanter. Det er jo Noget, hvorom der ikke alene kan blive Spørgsmaal i et enkelt Dieblik; dersom oven udkommer saaledes, som den paa dette Punkt er vedtaget af Landstinget, vil det jo ikke blot være for de nuværende Borgerrepræsentanter, man giver en saadan Frihed, men det er samtlige Byraad nu og i en nærmere og fjernere Fremtid, der, saasnart det maatte

falde dem ind, ville kunne forandre Byraadets Charakter ved at stabe et Antal middelbart valgte Medlemmer, naturligvis under Forudsætning af, at Ministeren giver sin Sanction dertil; det er altsaa i alt Fald Noget, der kunde foregaae ifølge Overenskomst mellem de valgte Repræsentanter og Ministeriet, uden at Borgerne derved fik Leilighed til at udtale deres Anskuelse. Det er efter min Formening at give de til at varetage Communens Anliggender valgte Medlemmer en Myndighed, som maa siges ganske at ligge udenfor det naturlige Omraade af den Myndighed, som deres Medborgere have tænkt at give dem i det Dieblik, de valgte dem. Denne Realitetsforskel er altsaa tilstede, og jeg kan ikke troe, at Folkethinget vil ansee denne Forskjellighed for at være libetbetydende; men den ærede Ministers Forudsætning om, at man ligesaagodt kunde arbejde videre paa det formelle Grundlag, der er givet i det af Landstinget vedtagne Forslag, som paa det formelle Grundlag, der vil komme tilstede ved Vedtagelsen af vort Forslag, var jo støttet paa, at der ikke var nogen væsentlig Realitetsforskel tilstede.

Indenrigsministeren: Deri feilede dog det ærede Medlem. Jeg har stadig erkjendt, at der er en Uoverensstemmelse imellem det ærede Medlem og mig om et væsentlig Realitetspunkt, men jeg troer ikke, at det er den rette Maade, hvorpaa man kommer Overenskomsten mellem 2den og 3die Behandling nærmere, at man nu vedtager de ærede Forslagsstilleres Forslag. Det ærede Medlem nævnte selv, at der var en Forskjel imellem de af ham foreslaede og de i Lovforslaget foreslaede Raadmænd, nemlig den, at Raadmænd, valgte udenfor Byraadets egen Midte, efter hans Mening ikke kunde faae Sæde og Stemme; men, sagde det ærede Medlem, de kunne vælges af Byraadets egen Midte. Dertil forekommer det mig, at man ikke kan Andet end bemærke, at det ingenlunde er sagt, at der netop i Byraadets egen Midte findes Mænd, som ere stikede til at staae i Spidsen for Kommunen som udøvende. Endvidere er efter Lovudkastet ingen Mand tvungen til at være Borgerrepræsentant længere